

Bilag 17.*Til Indenrigsministeriet.*

Foranlediget ved det høje Ministeriums Skrivelse angaaende Forlængelse af Lov Nr. 401 af 30. Juli 1918 om Fastsættelse af Husleje og Lov Nr. 156 af 20. Marts 1918 om Nedrivning af Bygninger skal Overnævnet herved tillade sig at udtale, at det maa holde for, at Forlængelsen af de nævnte Loves Gyldighed endnu i nogen Tid er ønskelig.

Et enkelt Medlem har dog ment, at Huslejelovens fortsatte Gyldighed vilde modvirke Lysten til at opføre nye Beboelsesbygninger og har derfor ikke ment at burde anbefale Forlængelsen.

Ved Huslejelovens Anvendelse har Overnævnet mødt visse Vanskeligheder, hvorpaa man skal tillade sig at henlede Opmærksomheden.

§ 1 næstsidste Stykke.

Det er ikke aldeles klart, om *Opsigelse* af Lejemaal, indgaaet før 31. Maj 1918, omfattes af Loven.

Skønt der vel ikke er Tvivl om, at ogsaa en saadan Opsigelse og Opsigelse af »det første Lejemaal om en saadan Lejlighed« maa forelægges Nævnet, kunde det maaske være ønskeligt, om dette blev udtrykkelig sagt.

ad § 2, 6te Stk.

Lovens Bestemmelse om, at *Nævnet er beslutningsdygtigt*, naar Formanden, en Ejer- og en Lejerrepræsentant er tilstede, er næppe helt heldig, da en *ikke enstemmig* Afgørelse af et saaledes sammensat Nævn ifølge § 12, 2det Stk. altid kan appelleres, selv om Sagen er nok saa klar, hvilket ikke synes heldigt for Nævnets Myndighed.

Da alle Nævnets Medlemmer har Suppleanter, vil et fuldtalligt Nævn saa godt som altid kunne give Møde. Der synes at være en Tilbøjelighed hos nogle Nævn til ofte at nøjes med 3 Medlemmers Tilstedeværelse, og det vil da vist være heldigt i selve Lovens Tekst at henlede Opmærksomheden paa, at der kun i Undtagelsestilfælde bør holdes Møde og afgøres Sager, naar kun 3 Medlemmer er tilstede.

En *enstemmig* Afgørelse i et Møde af 3 Medlemmer vil paa den anden Side være inappellabel, skønt man ikke kender 2 Medlemmers Mening om Sagen.

§ 12, jfr. § 11.

Overnævnene bør have Kompetence til at paalægge Nævnene at tage en Sag op til fornyet Behandling, selv om Betingelserne for en egentlig Appel ikke foreligger.

Det hænder ikke sjældent, at Nævnets Afgørelse er truffet paa ufuldstændigt Grundlag, idet der f. Eks. ikke er givet Parterne tilstrækkelig Lejlighed til at procedere Sagen, og at Nævnet dog nægter at tage Sagen op til ny Behandling. Efter den gældende Lov kan Overnævnet kun *henstille* til Nævnet at foretage Sagen paa ny.

Det maa erindres, at Nævnene paa Landet ofte er saaledes sammensat, at man ikke kan forvente særlig formel Sars hos dem, og det synes da heldigt at give Overnævnene en egentlig Vejledningsret. Reglen i § 2, Stk. 9 om, at Kendelsen skal begrundes, opfyldes ofte ikke eller dog kun paa ufyldestgørende Maade, og Overnævnet bør da ogsaa kunne hjemvise Sagen til ny Behandling i saadant Tilfælde.

§ 14.

Det maa efter § en formentlig antages, at en *Opsigelse*, foretaget i Tiden mellem Kommunalbestyrelsens Vedtagelse og Nævnets Nedsættelse, jfr. § 8, ikke behøver Godkendelse. *) Dette er næppe heldigt. Efter Vedtagelsen om Nævns Nedsættelse bør en Opsigelse ikke kunne paatvinges Lejerne uden Nævnets Godkendelse. 3 Dages Fristen i § 8 bør da eventuelt forlænges, saa at en Anmeldelse for Nævnet 3 Dage efter Bekendtgørelsen om Nævnets Nedsættelse er rettidig.

Overnævnet for Huslejesager for Holbæk Amt, 15. Juli 1919.

P. O. V.
Chr. Helms.

*) Denne Antagelse er formentlig urigtig.